

Groninger Slenken

Vijftig jaar geleden, ik was toen 12 jaar oud, werd ik op slag Groninger Slenken liefhebber en ik heb ze sindsdien mijn hele leven gehad. Het was op een zondagmiddag, dat over het weiland tegenover ons huis drie paartjes duiven vlogen op een hoogte van slechts anderhalve meter, met zo'n vertoon van pracht en praal en kracht, dat ik als aan de grond genageld bleef staan. Klappend, springend, trekkend en zeilend vlogen ze verder en ze leken alleen te bestaan uit vleugels, een brede, hol gespreide staart en een fier kopje gedragen op een gebogen hals. Heel kort daarna heb ik mijn eerste twee paartjes gekocht. De Groninger Slenk is vermoedelijk een zeer oud Nederlands ras; er is geen ander sierduivenras met voldoende verwantschap bekend, dat het voor rasverbetering door middel van kruising gebruikt kan worden. De eerste helft van deze eeuw is de Groninger Slenk in bepaalde plaatsen behoorlijk populair geweest en het zijn ook deze plaatsen, zoals Groningen, Kampen, Elst, Arnhem, Nijmegen en Enschede, waar vandaag de dag nog slenken gevonden kunnen worden. Door de geweldige inspanning van de heer Meelis uit Den Haag zijn er nog een aantal verspreide liefhebbers.

Toch zal het totale aantal Groninger Slenken waarschijnlijk niet groter zijn dan 500. De Groninger Slenk komt het meest tot zijn recht als hij kan uitvliegen over een groot vlak terrein. Het klap-

pend vliegen wordt onderbroken door springen, dit is plotseling met een ruk de vleugels diep naar onder slaan, waarbij het lichaam omhoog schokt. Daarnaast vertoont de slenk het trekken, waarbij de vleugels schuin naar beneden worden gehouden en de duif op dezelfde hoogte blijft of soms zelfs hoogte wint. Als laatste kan hij meestal op iets grotere hoogte gaan zeilen, met de vleugels boven het lichaam vlak tegen elkaar en hoogte verliezend vooruitzeilend.

De Groninger Slenk is een zeer actieve duif, waarbij het voortdurend klappen en springen ook in het hok bewonderd kan worden. Bovendien lopen de doffers regelmatig met omhoog gestoken vleugels en hol gespreide staart rond en ook de duivinnen nemen deze houding soms aan.

Hoe ziet een Groninger Slenk eruit?

Het is een korte, brede, niet grote duif met een karakteristieke houding, namelijk hoog opgeheven borst en een naar achtergebogen, tot op de rug slaande hals. Er zit een knik in de rug (holle rug). Hij heeft grote vleugels met brede pennen en dito staart, die hol gespreid wordt. Hoewel deze bouw hoort bij en een voorwaarde is voor het fascinerende gedrag, is het zeker geen garantie dat de slenk met de meest rastypische en soepele hals, etcetera, ook de best 'werkende' slenk is. Hier zit dan ook het gevaar bij keuringen op het uiterlijk (tijdens tentoonstellingen en niet bij het vlieghek; redactie *Zeldzaam Huisdier*) zonder dat de keurmeester in staat is de vliegeigenschappen erbij te kennen. Selectie alleen op uiterlijk kan dan verlies van karakteristiek gedrag betekenen.

Toch is het mijn ervaring dat het verlies van het meeste van het krachtvergende gedrag een gevolg is van verlies van vitaliteit. Zo ontstaat ook het gevaar dat een meer vitale, maar matige slenk meer vertoont dan een betere, minder vitale en dit als enige selectie criterium genomen wordt. Vitaliteit is uiterst belangrijk, maar het moet zich uiten in uitbundig slenkengedrag, in een duif met een goed slenkentype.

Kleurlagen

De Groninger Slenk komt slechts voor in twee kleuren, geel en rood, met in totaal zeven kleur-

slagen: 1) en 2) geel en rood met witte buik, vleugelpennen en staart; 3) en 4) geelbleek en roodbleek, lichter, voornamelijk op de vleugels met nu duidelijke vleugelbanden; en 5) en 6) geelspar en roodspar, nog lichter waarbij de kleur vooral om de hals en op de vleugels te zien is. Daarnaast nog 7) volledig witte vleugels. Het rood is van een diep bordeauxrood en het geel een helder oranjegeel. Karakteristiek voor de slenk is het oog; dit heeft om de zwarte pupil een witte ring en vandaar rood uitlopend naar buiten. Een goed slenkenoog straalt je tegemoet.

Waarschijnlijk wordt het aantal liefhebbers van dit prachtige ras voornamelijk beperkt door het ge-

brek aan vrije tijd en het niet hebben van gelegenheid tot uitvliegen. Voorzover het een kwestie van onbekendheid is, hoop ik dat dit artikel een bijdrage mag leveren om dit ras meer bekend te maken. Dit unieke ras is het zeker waard om gehouden te worden en behouden te blijven.

Tekst: P.J. Strijkert
Leursebaan 387
4839 AM Breda
Tel. 076-5227567

Foto: Klaas v.d. Hoek